

asfințind

Gabriel Cristea

am pătruns în pădurea cu arbori îmbrățișați
încă mai purtau urme de gheare
adânc înfipte în carnea lor tremurândă deși
zmeii zburaseră demult spre timpuri de piatră
și-ntinderi de permafrost

printre ramuri pulsau raze ca-ntr-un joc de șotron
dezvelind de umbre ultimele frunze rubinii și amare
soarele îmbrăca pădurea cu pulberi aurifere
iar vântul purta pe coame pământufii stufului fărămicios
se pierdeau în imensitatea câmpului ca niște corăbii
zdrobindu-se de brazde răscolite-n furtuna plugului...

norii explodaseră într-un mozaic de culori
devenind o cale lactee atemporală
și ochiul lui Dumnezeu își închidea pleoapa - asfințind